Dridea I, atacantul cel mai laborios, într-o execuție tehnică excelentă

PALMARES

6.IV București : **București** – Budapesta	2–1 (1–1) A
27.IV Budapesta Budapesta – **București**	3–0 (0–0) A
1. VI Ludwigshafen : R. F. Germană – **România**	1–0 (0–0) A
19.VI București **România** – Uruguay	1–0 (1–0) A
3.VII Porto : Portugalia – **România**	1–0 (1–0) A
21.IX Gera : R. D. Germană – **România**	2–0 (0–0) A
2.XI București : **România** – Elveția	4–2 (4–0) C.E.
17.XI Ploiești : **România** – Polonia	4–3 (2–0) A
26.XI Napoli : Italia – **România**	3–1 (2–1) C.E.
3.XII Nicosia : Cipru – **România**	1–5 (1–0) C.E.
7.XII Tel Aviv : Izrael – **România**	1–2 (1–1) A

Așadar : 11 jocuri, 6 victorii, 5 înfrîngeri, 19 goluri marcate, 18 primite.

● În acest bilanț am trecut și partidele cu Budapesta deoarece, în realitate, s-au întîlnit echipele naționale.

● A = **amical** ; C.E. = **campionatul Europei.**

Formația din meciul cu Polonia, disputat la Ploiești : de la stînga la dre... Frățilă, ...

DE PESTE HOTARE OPTNII

Răsfoim filele presei de specialitate de peste hotare și recitim părerile unor tehnicieni despre evoluția reprezentativei noastre. Iată o succintă recapitulare :

DUPĂ ÎNTÎLNIREA R. F. GERMANĂ — ROMÂNIA, DE LA LUDWIGSHAFEN :

„Seeler salvator — Bravo România !" **(titlul cronicii apărute în ziarul „5 Uhr Blatt").**

„Uwe Seeler a realizat puțin convingătorul 1—0 pentru echipa națională germană" **(titlul și subtitlul cronicii din ziarul „Neue Presse").**

DUPĂ JOCUL ROMÂNIA — URUGUAY, DISPUTAT LA BUCUREȘTI :

„Românii au jucat așa cum mă așteptam : cu toată ardoarea pentru un rezultat favorabil. Au fost momente de joc bun, datorită mai ales echipei române, acțiuni care au strălucit prin viteză și spontaneitate..." **(din declarația antrenorului echipei Uruguayului, Ondino Viera).**

DUPĂ PARTIDA PORTUGALIA — ROMÂNIA, LA PORTO :

„Am cîștigat în fața uneia din cele mai bune echipe din Europa Centrală, fapt care dovedește valoarea calificării noastre pentru Londra..." **(declarație a lui Otto Gloria, antrenorul echipei Portugaliei).**

DUPĂ MECIUL ROMÂNIA — ELVEȚIA, DE LA BUCUREȘTI :

„Am întîlnit astăzi o echipă valoroasă... care mi-a făcut o bună impresie prin omogenitatea ei, prin forța ei de joc" **(Alfredo Foni, antrenorul echipei Elveției).**

„Jocul prestat de echipa română în prima repriză mi-a produs o puternică impresie. Repriza a doua a arătat însă că apărarea este compartimentul șubred al echipei dv." **(W. Wyttenbach, membru al comisiei elvețiene de selecție).**

DUPĂ ITALIA — ROMÂNIA, LA NEAPOLE :

„Echipa latinilor din Balcani a plăcut prin fantezie, prin zvelteță, prin corectitudine..." **(„Corriere sportive" — Napoli).**

„România e o echipă de prim ordin, în stare de un mare randament... o echipă despre care vom auzi vorbindu-se în viitorii ani de activitate internațională" **(Chiappella, antrenor).**

DUPĂ ANUL FOTBALISTIC 1966 :

„Ascensiunea echipelor R. D. Germane și României se confirmă **(n.r. România pe locul 31 în 1961, locul 21 în 1964, locul 13 în 1965 și locul 8—9, împreună cu Suedia, în 1966).**

„Nu vă așteptați, desigur, să vedeți echipele României și Suediei pe locuri așa de bune. Ele nu și-au cîștigat biletul pentru Londra. Ceea ce nu le-a împiedicat să realizeze performanțe excelente. Românii nu încetează să progreseze. De altfel, ei dăduseră aceste semne din 1965... Ei figurează pe drept „între cei doi" ai fotbalului european : după „cei mari" și înaintea celorlalți..." (JACQUES FERRAN — **France Football).**

GOLGETERII

Lista golgeterilor echipelor naționale s-a îmbogățit cu noi nume. Să-i notăm pei cei care au înscris golurile reprezentativei în 1966 :

6 goluri : **FRAȚILA (Dinamo București)**
3 goluri : **DRIDEA I (Petrolul Ploiești)**
2 goluri : **PÎRCĂLAB (Dinamo București)**
DAN (Rapid București)
1 gol : **IANCU (Farul Constanța)**
LUCESCU (Politehnica București)
DOBRIN (Dinamo Pitești)
BĂDEA (Petrolul Ploiești)
GHERGHELI (Dinamo București)
Al 19-lea... autogol, **marcat de polonezul** Breiza.

Dan Coe, nelipsit din echipa națională, înscriind golul victoriei în meciul cu Polonia

BILANȚUL ECHIPEI NAȚIO

Echipa națională de fotbal a României a avut în 1966 anul internațional cel mai bogat și a întîlnit adversarii cei mai puternici din ultimii 20 de ani și, poate, din întregul ei palmares. Anul trecut, fotbaliștii noștri au susținut cel mai mare număr de jocuri inter-țări, oficiale și amicale, 11 la număr, cu echipe de primul rang în ierarhia mondială, printre care reprezentativele R.F.G. și Portugaliei, clasate pe locurile doi și trei în campionatul mondial din 1966 și încă patru echipe participante la turneul final din Anglia : Uruguay, Elveția, Italia și Ungaria (sub numele de Budapesta).

În 1965, anul abordării unui calendar internațional pretențios, impus de participarea la preliminariile campionatului mondial, echipa națională nu a reușit să se califice pentru turneul final, avînd adversare atît de prestigioase ca Portugalia și Cehoslovacia, însă evoluțiile ei în compania acestora au arătat că fotbalul nostru are capacitate de replică mai valoroasă decît se credea pînă atunci. De altfel, această constatare a făcut-o și străinătatea, care a trimis Federației române de fotbal numeroase oferte pentru întîlniri amicale. Atenția solicitanților a fost îndeosebi atrasă de rezultatele obținute cu Portugalia (1–2 la Lisabona și 2–0 la București) și astfel se explică perfectarea meciurilor amicale din prima jumătate a anului 1966 cu echipele Ungariei, R.F.G., Uruguay și Portugalia. Buna apreciere a echipei noastre naționale s-a făcut simțită și pe plan financiar, ofertele din 1966 fiind înzecite față de valoarea contractelor de pînă atunci. De pildă, federația portugheză a plătit 12 000 de dolari pentru meciul amical de la Porto, federația izraeliană 11 000 de dolari pentru întîlnirea de la Tel Aviv, iar Uruguay, în schimbul meciului de la București, a asigurat printr-un impresariat turneul actual al echipei olimpice în America de Sud, suportînd cheltuielile de transport, întreținere și baremuri.

Pe de altă parte, presa europeană de specialitate s-a preocupat în mod cu totul deosebit de realizările din fotbalul nostru, scriind elogios despre comportarea echipelor românești și jucătorilor români.

Prin ce a cîștigat fotbalul nostru o asemenea apreciere peste hotare ? Prin factura jocului practicat de echipa națională, caracterizată de tehnică în creștere, potențial de luptă dezvoltat, dezinvoltură în acțiune, concepție ofensivă în orice situație și prezența unui număr de fotbaliști valoroși, mai mare decît în trecutul apropiat.

Creșterea calitativă s-a datorat preocupărilor tot mai active și mai în profunzime ale Federației române de fotbal și antrenorilor echipei, aportului crescut al cluburilor la procesul de pregătire al selecționabililor și dezvoltării simțului de răspundere al jucătorilor.

Dacă anul 1965 a fost anul primilor pași pe drumul abandonării complexului de inferioritate în fața echipelor renumite în fotbalul continental, în 1966 echipa națională s-a eliberat aproape complet de acest complex și a jucat de la egal la egal cu formații foarte puternice. Pe teren propriu, reprezentativa României a continuat să-și întreacă adversarele. Nici chiar echipe prestigioase ca acelea ale Ungariei și Uruguayului n-au putut cîștiga la București, echipa națională rămînînd neînvinsă acasă din anul 1963. În schimb, în deplasare, fotbaliștii noștri nu reușesc încă să cîștige în compania învinselor lor de la București sau altor reprezentative puternice de țări, cu toate că pe parcursul întîlnirilor au avut momente prielnice pentru a realiza performanțe răsunătoare.

Nu este însă de neglijat un amănunt care are o importanță deosebită privind rezultatele echipei naționale de-a lungul anilor și anume că pericolul unor eșecuri la scor a fost îndepărtat, datorită tocmai îmbunătățirii facturii jocului practicat de fotbaliștii noștri.

Între evoluțiile actuale de peste hotare ale echipei naționale și cele din trecutul apropiat este o diferență fundamentală. Cu cîțiva ani în urmă, în jocurile din deplasare, fotbaliștii români treceau doar de cîteva ori în jumătatea de teren adversă, fiind supuși majoritatea timpului unei presiuni insistente căreia îi făceau față cu greu, în timp ce, în prezent, ei împart cu adversarii perioadele de dominare și ocaziile de gol. Atît de stăruitoare era în trecut această situație încît, chiar în unele partide victorioase peste hotare (1–0 cu Iugoslavia în 1956 și 1–0 cu Bulgaria în 1964), trăsăturile de mai sus nu se dezmințeau.

Etapa în care ne aflăm actualmente, aceea de a face față jocurilor de peste hotare în condiții de joc egal sau aproape egal cu adversarii, este totuși lipsită de concretizări pe măsura realizărilor din cîmpul de joc și exemplificările sînt de dată recentă : meciurile cu R. F. Germană (0–1), Portugalia (0–1) și Italia (1–3).

Ce ne lipsește ? În mod evident puterea de penetrabilitate și eficacitatea în faza finală a acțiunilor. Echipa noastră practică un joc lăudabil ofensiv, omogen, închegat la mijlocul terenului, combinativ pînă în careul advers, zonă în care acțiunile fie că „se subțiază", fie că se ratează. Lipsește în mod evident cel puțin un înaintaș foarte pătrunzător de tipul acelora pe care i-am avut în sistemul WM, Ene I sau Vaczi. Doi sau trei înaintași de tipul și valoarea acestora, chiar mai mare, trebuie neapărat găsiți în zecile de mii de tineri care joacă fotbal pe întinsul țării și cultivați în acest scop.

Și ce ne mai lipsește ? O și mai mare încredere în fortele proprii, pentru a evita pe viitor greșeli singulare care atîrnă uneori decisiv în balanța jocului și năruiesc de multe ori eforturile întregii echipe. E vorba de greșeli personale comise de apărători în meciurile din 1966, erori care au dus în proporție de 80 la sută la primirea golurilor și la rezultate neconforme cu desfășurarea meciurilor. În această direcție, atît la echipele de club, cît și în perioada scurtă de pregătire a meciurilor internaționale, va trebui insistat asupra antrenamentului și dezvoltării personalității selecționabililor. Cu cît jucătorii vor privi mai atent dispozitivul advers în atac și vor deveni mai stăpîni pe execuțiile de deposedare și interceptare, cu atît ei vor fi mai siguri în intervenții.

Anul 1966 poate fi considerat ca o bază de plecare pentru realizări eficiente în anul 1967 și anii următori. Încrederea în tineret, manifestată prin debuturile din anul trecut, trebuie continuată. Obiectivele din următoarele luni sînt dificile (meciurile cu Franța, Italia, Elveția), însă tocmai în încercări grele trebuie să călim tineretul talentat care a dat dovadă că este apt să îmbrace tricourile echipei naționale.

Aurel NEAGU

DEBUTANȚII

În cursul anului trecut au îmbrăcat pentru prima dată tricourile reprezentativei următorii jucători :

Dobrin, Barbu, C. Radu, Naghi (Dinamo Pitești)
Frățilă, Nunweiller VI (Dinamo București)
Lucescu (Politehnica București)
Deleanu, Stoicescu (C.S.M.S.)
Marcu (Universitatea Cluj)
Surdan (Politehnica Timișoara)

Așadar, 11 la număr.

„CONDICA DE PR...

În cursul anul... lotul reprezentativ... sit un număr de ... cători.

Dintre ei, doar ... cători au participa... cele 11 meciuri al... naționale : COE D... pid) și DRIDEA I

Pe locul doi ... trei jucători cu cîț... zențe : portarul M... CU (Petrolul), PO... namo București) ... LAB (Dinamo Buc...

În continuare, ... tul arată astfel :

9 jocuri : MOCA... trolul), GHERGH... namo București)

7 jocuri : DO... namo Pitești)

6 jocuri : D. PO... SORIN AVRAM... NUNWEILLER III... București)

5 jocuri : LUCE... litehnica București)... (Petrolul)

4 jocuri : HALM... (Steaua), IANCU... FRĂȚILĂ (Dinamo... rești)

3 jocuri : NU... VI (Dinamo Bucur...

2 jocuri : SASU... Baia Mare), DAT... mo București), BA... namo Pitești), ... (C.S.M.S.)

1 joc : HAIDU... I. IONESCU, ... (Rapid), MARCU (U... tea), STOICESCU... MATEIANU (Progr... DAN (Politehnica... ra), RADU, NAGH... Pitești) și GREAV...

Pe cluburi : Din... rești 7 jucători ... Petrolul, Rapid și... Pitești cîte 4, C... Progresul, Farul, U... tea Cluj, Politeh... șoara, Politehnic... rești, Minerul Ba... cîte unul. Ultim... echipe sînt din cat...